

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 641

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 4 august 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
11. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia președintelui Senatului nr. 10/2026 privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	1–2	dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii	3–7
12. — Decizie pentru completarea anexei la Decizia președintelui Senatului nr. 10/2026 privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		517/667. — Ordin al ministrului energiei, interimar, și al ministrului transporturilor și infrastructurii, interimar, pentru aprobarea Planului de măsuri referitor la utilizarea infrastructurii porturilor românești pentru manufacturarea și construcția de echipamente necesare construcției centralelor electrice eoliene offshore, în scopul utilizării la nivel național și regional	7–8
Decizia nr. 59 din 22 ianuarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea			

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

**pentru modificarea anexei la Decizia președintelui Senatului nr. 10/2026
privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Proiectul programului de lucru prevăzut la pct. II al anexei la Decizia președintelui Senatului nr. 10/2026 privind convocarea Senatului în sesiune

extraordinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 30 iulie 2026, se modifică după cum urmează:

„II. Proiectul programului de lucru

Marți, 4 august 2026

Lucrări în comisiile permanente

(la sediul Senatului și online)

— întocmirea avizelor și rapoartelor asupra inițiativelor legislative; documentarea și soluționarea unor probleme repartizate comisiilor

ora 15:00 — până la epuizarea ordinii de zi

Lucrări în plenul Senatului

(la sediul Senatului și online)

— dezbateră inițiativelor legislative înscrise în ordinea de zi

— vot final

Miercuri, 5 august 2026

Lucrări în comisiile permanente

(la sediul Senatului și online)

— întocmirea avizelor și rapoartelor asupra inițiativelor legislative; documentarea și soluționarea unor probleme repartizate comisiilor

ora 15:00 — până la epuizarea ordinii de zi

Lucrări în plenul Senatului

(la sediul Senatului și online)

— dezbateră inițiativelor legislative înscrise în ordinea de zi

— vot final

Joi, 6 august 2026

Lucrări în comisiile permanente

(la sediul Senatului și online)

— întocmirea avizelor și rapoartelor asupra inițiativelor legislative; documentarea și soluționarea unor probleme repartizate comisiilor”.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 3 august 2026.

Nr. 11.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****DECIZIE****pentru completarea anexei la Decizia președintelui Senatului nr. 10/2026
privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

președintele Senatului d e c i d e :

Articol unic. — La proiectul ordinii de zi prevăzut la pct. I al anexei la Decizia președintelui Senatului nr. 10/2026 privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 30 iulie 2026, cu modificările ulterioare, după punctul 1 se introduc patru noi puncte, punctele 2-5, cu următorul cuprins:

„2. Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2022 privind decarbonizarea sectorului energetic (L324/18.05.2026)

3. Propunere legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2025 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2025/1.106 al Consiliului din

27 mai 2025 de instituire a Instrumentului «Acțiunea pentru securitatea Europei» (SAFE) prin consolidarea industriei europene de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (B457/29.07.2026)

4. Propunere legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 7/2023 privind susținerea procesului de dezinstituționalizare a persoanelor adulte cu handicap și aplicarea unor măsuri de accelerare a acestuia și de prevenire a instituționalizării, precum și pentru modificarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap (B458/3.08.2026)

5. Propunere legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul integrității (B459/4.08.2026)”.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

București, 4 august 2026.

Nr. 12.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 59

din 22 ianuarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Cristian-Nicolae Sima	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Laurențiu Sorescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, excepție ridicată de Sindicatul Veterinarilor din Județul Botoșani, în numele și pentru membrii săi Viorel Acsinte și alții, în Dosarul nr. 929/40/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.919D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.930D/2021, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate similară, ridicată de Sindicatul DSVB București, în numele și pentru membrii săi Ion Ioniță și alții, în Dosarul nr. 22.848/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor, Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.930D/2021 la Dosarul nr. 1.919D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face trimitere la Decizia nr. 6 din 28 ianuarie 2025, potrivit căreia opțiunea legiuitorului în domeniul salarial nu poate fi cenzurată de instanța constituțională sub aspectul stabilirii unor reguli noi privind acordarea unor drepturi salariale suplimentare ce nu au relevanță constituțională, deci care nu țin indisolubil de dreptul la muncă sau la salariu. De asemenea, arată că, prin decizia menționată, s-a reținut că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili conținutul, condițiile și limitele acordării sporurilor, precum și de a decide cu privire la acordarea acestora, iar salariații care beneficiază de sporul pentru condiții

periculoase/vătămătoare și ceilalți salariați care nu beneficiază de acest spor nu se află în situații juridice identice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 24 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 929/40/2018, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.**

8. Prin Încheierea din 11 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 22.848/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.**

9. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Veterinarilor din Județul Botoșani, în numele și pentru membrii săi Viorel Acsinte și alții, și de Sindicatul DSVB București, în numele și pentru membrii săi Ion Ioniță și alții, în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor împotriva unor sentințe civile prin care a fost respinsă cererea de obligare a angajatorului de acordare a sporului pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 condiționează acordarea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase prevăzut în anexa nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 de atingerea nivelului salariului de bază stabilit potrivit legii pentru anul 2022.

11. Se arată că, deși întregul personal sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor își desfășoară activitatea în condiții similare de muncă, constatate prin buletine de expertizare, numai salariații ale căror salarii de bază au atins sau depășesc nivelul prevăzut pentru anul 2022 beneficiază de sporul pentru condiții vătămătoare/periculoase, potrivit dispozițiilor legale criticate, în timp ce restul salariaților nu beneficiază de acest spor. Acordarea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase doar personalului al cărui salariu, începând cu data de 1 ianuarie 2018, este mai mare decât cel prevăzut pentru anul 2022 sau devine ulterior mai mare ca urmare a majorărilor conduce la o recunoaștere formală, pur iluzorie a dreptului,

provocând în mod artificial diferențe bazate pe criterii discriminatorii, precum cel al cuantumului salariului de bază. Se invocă, totodată, considerente din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la calificarea ca discriminatorie a instituirii diferenței de tratament între persoane aflate în situații analoage sau comparabile.

12. Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, sunt constituționale.

13. Curtea de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia referitoare la excepția de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 38 alin. (3), (4) și (6): „(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) *cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;*

b) *prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară prevăzute în anexa nr. II cap. I se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022;*

c) *prin excepție de la lit. a), începând cu data de 1 martie 2018, pentru personalul prevăzut în anexa nr. II, cuantumul sporurilor pentru condiții de muncă se determină conform Regulamentului-cadru de acordare a sporurilor, elaborat de Ministerul Sănătății și aprobat prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 martie 2018, fără a depăși limita prevăzută la art. 25;*

d) *prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, de care beneficiază personalul didactic din unitățile/instituțiile de învățământ preuniversitar și universitar de stat, inclusiv unitățile conexe, precum și personalul din cadrul Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, se majorează cu 20% față de nivelul acordat pentru luna februarie 2018, cu respectarea prevederilor alin. (6);*

d¹) *prin excepție de la lit. a), începând cu 1 aprilie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile prevăzute la anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. I lit. b) se stabilesc la nivelul salariilor de bază prevăzute de prezenta lege pentru anul 2022;*

d²) *de prevederile lit. d) beneficiază începând cu luna mai 2018 și personalul încadrat pe funcțiile de inspector școlar general, inspector școlar general adjunct, inspector școlar de specialitate și inspector școlar;*

e) *prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzut la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol;*

f) *indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa nr. IX se stabilesc pe baza coeficienților și a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;*

g) *pentru personalul încadrat în unități sanitare publice aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, influențele financiare determinate de creșterile salariale prevăzute la lit. a)-c), inclusiv suma compensatorie prevăzută la alin. (6¹), precum și sumele determinate de aplicarea art. 25 alin. (6), se asigură prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate de la o poziție distinctă;*

h) *începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018;*

i) *prin excepție de la lit. a), pentru personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de scutire de impozit pe venit din data de 31 decembrie 2017, potrivit prevederilor art. 60, pct. 1-3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 28,5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;*

j) *prin excepție de la lit. a), cuantumul sporului prevăzut la art. 22 alin. (1) se acordă începând cu drepturile aferente lunii martie, fără a se depăși limita prevăzută la art. 25.*

(4) *În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h). (...)*

(6) *În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.*"

18. Prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, instanța supremă a statuat că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, astfel cum acestea se interpretează în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma exigențelor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a exigențelor art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul adițional nr. 12 la Convenție, precum și în temeiul art. 148 alin. (2) din Constituție, prin prisma art. 21 privind nediscriminarea din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. De asemenea, se invocă Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, și Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, încalcă principiul egalității în drepturi.

21. În motivarea soluției sale, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică doar în situația personalului salarizat potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu și în situația celui salarizat în conformitate cu art. 38 alin. (3) și (4), argumentând că doar personalul căruia i se aplică dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv cel care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, poate fi considerat ca fiind salariat în baza acestui act normativ, fiindu-i aplicabile în întregime dispozițiile legii-cadru, inclusiv cele referitoare la sporuri. *Per a contrario*, celorlalți salariați li se aplică sistemul de salarizare reglementat de legislația anterioară, majorat cu procente aferente fiecărui an.

22. Instanța supremă a precizat că, deși, prin natura sa, sporul de condiții vătămătoare este un tip de spor ce nu are legătură cu nivelul salariului, ci cu condițiile efective de muncă și cu numărul factorilor de risc reținuți în mod concret în buletinul de expertizare, nu se poate trece peste dispoziția concretă a legii pentru a da eficiență unui principiu juridic, având în vedere că aceasta este o problemă de legiferare, și nu de interpretare

a legii. În situația în care s-ar da o dezlegare favorabilă pe considerente ce țin de egalitatea de tratament juridic, s-ar adăuga la lege.

23. În continuare, Curtea reține că, în jurisprudența sa referitoare la contestarea constituționalității normelor în interpretarea dată acestora prin decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța de contencios constituțional a dezvoltat o analiză în două trepte, prima vizând respectarea competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute de Constituție, iar cea de-a doua, referitoare la raportarea la dispozițiile Constituției a conținutului normativ astfel determinat al normei criticate (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 509 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1077 din 13 noiembrie 2020, paragraful 15, Decizia nr. 874 din 16 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 3 martie 2022, paragraful 21, sau Decizia nr. 208 din 9 aprilie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 10 iulie 2025, paragraful 55).

24. Astfel, ca premisă a analizei sale cu privire la constituționalitatea textelor criticate în interpretarea dată de instanța supremă, Curtea Constituțională trebuie să stabilească mai întâi dacă această interpretare se încadrează în limitele art. 126 alin. (3) din Constituție (a se vedea Decizia nr. 874 din 16 decembrie 2021, precitată, paragraful 21, și Decizia nr. 124 din 21 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 21 iulie 2023, paragraful 13).

25. Cu privire la acest aspect, Curtea reține că interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare, iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative. Interpretarea astfel realizată indică instanței constituționale înțelesul normei juridice supuse controlului de constituționalitate, obiectivizându-i și circumscriindu-i conținutul normativ. În vederea atingerii acestei finalități, interpretarea dată normelor juridice trebuie să fie una general acceptată, aceasta putându-se realiza fie prin pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor hotărâri prealabile sau în soluționarea unor recursuri în interesul legii, fie printr-o practică judiciară constantă (Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragraful 20).

26. Analizând considerentele Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de instanța supremă, Curtea constată că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a utilizat metodele de interpretare literală, logică și sistematică pentru a stabili că personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022.

27. Prin urmare, Curtea constată că instanța supremă a determinat sfera de aplicare a normei printr-o interpretare a dispozițiilor criticate care ține seama de voința legiuitorului, cu respectarea competenței de legiferare a Parlamentului, prevăzută de art. 61 alin. (1) din Constituție, și a competenței de interpretare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prevăzută la art. 126 alin. (3) din Constituție.

28. În continuare, Curtea va analiza dacă dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în configurația normativă determinată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii,

respectă dispozițiile art. 16 din Constituție, astfel cum acestea se interpretează în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma exigențelor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a exigențelor art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și în temeiul art. 148 alin. (2) din Constituție prin prisma art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

29. Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 98 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 23 august 2023, Decizia nr. 176 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 10 septembrie 2024, și Decizia nr. 6 din 28 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 7 iulie 2025.

30. Astfel, în paragrafele 21 și următoarele din Decizia nr. 98 din 16 martie 2023, precitată, Curtea a reținut, în esență, că, pentru a beneficia de sporul pentru condiții periculoase/vătămătoare, este necesar ca salariații să îndeplinească două condiții, respectiv: să își desfășoare activitatea în condiții de muncă deosebit de periculoase, confirmate prin buletinele de determinare sau, după caz, de expertizare emise de către autoritățile abilitate în acest sens, și să fie salariați la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022.

31. În ceea ce privește această ultimă condiție, Curtea a constatat că prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020 instanța supremă a reținut că doar persoanele salarizate la nivelul prevăzut pentru anul 2022 pot avea calitatea de salariați potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 și doar acestora le pot fi aplicate în întregime dispozițiile legii, inclusiv cele referitoare la sporuri. Or, persoanele care nu îndeplinesc cea de-a doua condiție prevăzută de legiuitor nu se află în aceeași situație juridică precum restul salariaților din domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor care au atins pragul de salarizare prevăzut pentru anul 2022. Prin urmare, Curtea Constituțională a reținut că salariații care încasează sporul pentru condiții periculoase/vătămătoare și ceilalți salariați care nu beneficiază de acest spor nu se află în situații juridice identice sau comparabile, prima categorie îndeplinind ambele condiții prevăzute de lege, în timp ce a doua categorie îndeplinește doar una dintre condițiile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru acordarea acestui spor.

32. Referitor la critica privind caracterul nerezonabil al celei de-a doua condiții privind salarizarea la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022, Curtea a menționat jurisprudența sa potrivit căreia opțiunea legiuitorului în domeniul salarial nu poate fi censurată de instanța constituțională sub aspectul stabilirii unor reguli noi privind acordarea unor drepturi salariale suplimentare ce nu au relevanță constituțională, deci care nu țin indisolubil de dreptul la muncă sau la salariu. Acest lucru ar transforma Curtea Constituțională într-un legiuitor pozitiv, care, prin decizia sa, ar completa sub aspectul titularilor și al condițiilor de acordare dispozițiile legale ce reglementează drepturile salariale deja existente, contrar dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 92 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 5 aprilie 2012, precum și Decizia nr. 581 din 16 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1094 din 17 noiembrie 2021, paragraful 14).

33. Curtea a reamintit că sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție, și că

legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 329 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 14 august 2013). De asemenea, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili conținutul, condițiile și limitele acordării sporurilor, precum și de a decide cu privire la acordarea acestora (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, sau Decizia nr. 552 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iulie 2012).

34. Curtea Constituțională a amintit că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că nu toate diferențele de tratament constituie discriminare, ci numai cele care nu au „o justificare obiectivă și rezonabilă” (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 7 februarie 2013, pronunțată în Cauza *Fabris împotriva Franței*, paragraful 56, și Hotărârea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în Cauza *D.H. și alții împotriva Republicii Ceha*, paragraful 175). Curtea europeană a mai reținut că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat (Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59).

35. Or, salariații care beneficiază de sporul pentru condiții periculoase/vătămătoare și ceilalți salariați care nu beneficiază de acest spor nu se află în situații juridice identice sau comparabile, întrucât nu toți îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru acordarea acestui spor.

36. Așadar, având în vedere cele prezentate mai sus, Curtea a reținut că textele criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, nu încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție astfel cum sunt interpretate, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la Convenție.

37. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 148 alin. (2) din Constituție raportate la art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și la Directiva 2000/43/CE și Directiva 2000/78/CE privind interzicerea discriminării, Curtea a reținut că, în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, spre exemplu, Hotărârea din 22 decembrie 2010, pronunțată în Cauza *C-279/09 — DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH împotriva Bundesrepublik Deutschland*, paragraful 35, s-a statuat că, potrivit art. 52 alin. (3) din Cartă, în măsura în care aceasta conține drepturi ce corespund celor garantate prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca cele prevăzute de această Convenție. Potrivit explicației aferente acestei dispoziții, înțelesul și întinderea drepturilor garantate sunt stabilite nu numai prin textul Convenției, ci și, în special, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 46 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 30 mai 2017, paragraful 38). Astfel, având în vedere că în speța dedusă controlului nu s-a reținut încălcarea vreunei dispoziții din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorii excepției, nu poate fi primită nici această critică.

38. Distinct de analiza criticilor de neconstituționalitate, Curtea a observat că, în ceea ce privește drepturile salariale ce se cuvin personalului din structura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) și a unităților din subordinea acesteia, legiuitorul a intervenit și a adoptat Legea nr. 229/2020 pentru completarea art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1030 din 4 noiembrie 2020. Așadar, așa cum a

reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii în cuprinsul Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020 (paragraful 85), această problemă de legiferare în materia drepturilor salariale cuvenite personalului sanitar-veterinar a fost remediată de legiuitor.

39. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluția Deciziei nr. 98 din 16 martie 2023 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Veterinarilor din Județul Botoșani, în numele și pentru membrii săi Viorel Acsinte și alții, și de Sindicatul DSVB București, în numele și pentru membrii săi Ion Ioniță și alții, în Dosarul nr. 929/40/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și, respectiv, în Dosarul nr. 22.848/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 ianuarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Cristian-Nicolae Sima

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ENERGIEI
Nr. 517 din 3 iunie 2026

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 667 din 7 iulie 2026

ORDIN

**pentru aprobarea Planului de măsuri referitor
la utilizarea infrastructurii porturilor românești
pentru manufacturarea și construcția de echipamente
necesare construcției centralelor electrice eoliene offshore,
în scopul utilizării la nivel național și regional**

În conformitate cu prevederile art. 47 din Legea nr. 121/2024 privind energia eoliană offshore,

ținând cont de:

— Referatul de aprobare nr. 30.277/CSB din 7.05.2026 întocmit de Ministerul Energiei;

— prevederile art. 1 alin. (2) din Ordinul ministrului energiei, al ministrului transporturilor și infrastructurii, al ministrului apărării naționale și al președintelui Autorității Competente pentru Reglementarea Operațiunilor Offshore la Marea Neagră nr. 555/632/M.91/1.189/2025 pentru constituirea grupului de lucru interinstituțional privind elaborarea și promovarea planului privind utilizarea infrastructurii porturilor românești pentru manufacturarea și construcția de echipamente necesare construcției centralelor electrice eoliene offshore, în scopul utilizării la nivel național și regional,

în temeiul:

— art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei, interimar, și ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de măsuri referitor la utilizarea infrastructurii porturilor românești pentru manufacturarea și construcția de echipamente necesare construcției centralelor electrice eoliene offshore, în scopul utilizării la nivel național și regional, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul energiei, interimar,
Ilie-Gavril Bolojan

p. Ministrul transporturilor
și infrastructurii, interimar,
Horațiu-Lucian Cosma,
secretar de stat

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

